

for vietnam

Nr. 3 1973 Arg. 8
Pris kr. 1.00

200 000
politiske fanger
bak gitter

Frigi de politiske fangene - anerkjenn PRR!

Nixons trusler om nye bombing av Vietnam var ikke tomme ord. I midten av mai tok amerikanske bomber atter til å falle over Sør-Vietnams landsbyer. Siden fredsavtalens underskrivelse har Saigons flyvåpen gjennomført 200 terrorakter daglig mot PRRs områder. At amerikanske flystyrker settes inn, betyr likevel en alvorlig opptrapping og grovt brudd på fredsavtalen.

I skrivende stund blånektet Pentagon og Washington. I alle fall inntil videre. . .

Også Laos har vært bombet etter fredsavtalen. I Kambodsja falt rekordmengder da Lon Nols marionette-regime i Phnom Penh hang i en tynn tråd. Det var amerikanske bomber og president Nixons flate forakt for fredsavtalen som reddet dette korrupte diktaturet. I alle fall inntil videre. . .

Bare fram til april hadde Thieu og Saigon-juntaen begått mer enn 70 000 brudd på avtalen. Nixon gjør sitt beste for å slå denne rekorden i forbrytelser — i Laos og Kambodsja, og nå ved bombing av også i Sør-Vietnam.

Den fred som det vietnamesiske folket har kjempet for i 20 år, kan realiseres om fredsavtalen respekteres. Det er ikke avtalen en skal klandre når krigen fortsetter. Nå som før må USA-imperialistene og deres Saigon-avdeling bære det hele og fulle ansvar for de lidelser det vietnamesiske folket fortsatt blir utsatt for.

Dessverre hadde PRR rett da de hevet en advarende pekefinger: imperialister forblir imperialister. USA vil ytterst motvillig oppgi forsøket på å gjøre Indokina til en nykoloni.

Metoden har vært: bruk hele den vestlige pressa som propaganda-apparat. La den tute folk ørene fulle med påstander om «infiltrasjon fra Nord», «terror og tortur mot amerikanske krigsfanger», «nå må Hanoi være snille, ellers må vi bombe på nytt. . .» og at «PRR og Hanoi er misfornøyde med fredsavtalen, derfor må de fortsette med krigen. . .» Og avisene og massemedia har lydig og sensasjonshungrige plapret det Pentagon har diktert. Dagbladet har etter alt å dømme hatt panikk for ikke å bringe løgner nok.

Det har vært en ukritisk tirade av

Pentagons paradenumre i primitiv Ky-guttestil med ett for øyet: sverte til PRR, legitimere USAs og Saigons brudd og trekke fredsavtalen i tvil.

La det være klart nok en gang: Det er i PRRs interesse at fredsavtalen gjennomføres, punkt for punkt. Det er PRR som står for fred — det vietnamesiske folkets inderligste ønske! Å være Pentagons etterplaprer tillater USA og Thieu å forlenge krigen. Det leder folks oppmerksomhet bort fra deres forbrytelser i Vietnam — og det er nettopp hensikten!

Det siste propaganda-tricket fra Thieu er at valg skal holdes i Sør-Vietnam i august. PRR har selvsagt motsatt seg dette. «Aha — de tør ikke møte Thieu ved valgurnene,» vil propaganda-avisene si. PRR påpeker at det er absurd å snakke om frie valg før Saigon innstiller sine terroraksjoner mot PRRs områder og frigrir de rundt 200 000 sivile, politiske fangene som sitter i Thieus fengsler, og som likvideres systematisk. Og dessuten: innføre demokratiske retter. I dag hersker pressesensur av de avisene som ennå er tilbake, fengslinger uten lov og dom, ingen forsamlingsrett for andre enn Thieus egne folk, ingen bevegelsesfrihet og ingen talefrihet. Hvordan kan demokratiske valg gjennomføres under slike forhold?

Dessuten krever fredsavtalen at valg skal arrangeres av Det Nasjonale Forsonings- og Enighetsrådet — som Thieu ikke har villet være med på å opprette. Når alt dette er innfridd — da kan en begynne å snakke om frie valg, og da kan en snakke om gjensidig demobilisering av hærstyrkene i Sør-Vietnam. Thieu krever at FNL skal legge ned våpnene — og legge alle PRR-områdene åpne for Saigons terror. Dessverre er nå som før FNLs styrke på slagmarken og forsvarsevne den største garantien for folket i de frigjorte områdene mot å bli totalutslettet av Saigons og USAs krigsmaskin!

Her hjemme må vårt krav fortsatt være: USA og Thieu må overholde fredsavtalen! Den norske regjeringen må anerkjenne PRR! I følge fredsavtalen er det to likestilte regimer i Sør-Vietnam, men skuldertrekk og vasne uttalelser har

for vietnam

For Vietnam utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam. Et årsabonnement koster kr. 15,-, og kan betales inn over postgiro nr. 20 83 13. Merk talongen hva beløpet gjelder. Abonnementet gjelder også andre trykksaker som Solidaritetskomiteen gir ut.

Ansv. utgiver: B. Gjelsvik

Red.adr.: For Vietnam,

Boks 71, Kjelsås

Oslo 4

Postgirokonto 20 83 13

Forsidetegning: Bjørn Andresen

INNHold:

Politiske fanger	s. 2
Systematisk likvidering	s. 3
Saigons fredsbrudd	s. 4
PRR's program	s. 5
Hva er PRR?	s. 5
LO-kongressen om Vietnam	s. 6
Kunstlotteriet	s. 7
Kambodsja bombes	s. 8
Watergate	s. 9
Torturpåstander	s. 9
Novelle	s. 10
Salgsside	s. 11

— Bidra konkret til vietnamesernes gjenoppbyggingsarbeid !

HUSK AKSJONEN

»Solidaritet Norge — Vietnam»,

Postgiro 21 08 26 !

vært svaret på kravet om at Norge skal overholde og respektere sin del av fredsavtalen: Anerkjenn PRR!

Våre krav må videre være: USA må slutte bombingene i Kambodsja, og regjeringen må anerkjenne GRUNK, Kambodsjas Nasjonale Kongelige regjering med prins Sihanouk i spissen. Dette er den eneste lovlige regjeringen i Kambodsja — som ble styrtet ved et CIA-kupp i 1970.

De tusener som reiste seg i Norge i protest mot USAs bombing av Vietnam ved juletider må igjen høre fra seg! Krigen er ikke slutt! Bidra til aksjon »Solidaritet Norge—Vietnam», postgiro 21 08 26!

To kanadiere som nettopp har vært i Sør-Vietnam, sier på en pressekonferanse at de har sikre bevis på at motstandere av Thieus regjering blir »systematisk likvidert». De to er biskop Guy Belanger og professor George Lebel. De fikk fatt i et telegram som var sendt av oberst Nguyen Van Giau, som er sjef for Saigon-juntaens politistyrker. Telegrammet som er sendt til de lokale sikkerhetsansvarlige gir disse ordre om å »fortsette bestrebelsene på å nøytralisere ... personer som forstyrrer offentlig ro». (International Herald Tribune 14.5 1973.)

Hva mener så Thieu og hans menn med offentlig ro? Noen eksempler: Hvis du er vietnameser og blir »oppdaget» med blått stoff på deg, vil du bli arrestert og sendt til fangeleiren Con Son. Blått er jo en av fargene i PRRs flagg og dette flagget er ikke Thieu glad i. Hvis du er så freidig eller uforsiktig at du viser glede over Paris-avtalen, at det skal bli fred i Vietnam, havner du i fangeleir.

Repet henger lavt der Thieu har makta. 22. januar, rett før fredsavtalen ble undertegnet, skrev juntaens egen avis Tin Song at i tillegg til skyt-for-å-drepe ordenen av alle kommunistdemonstranter, opprørere og sympatisører (av FNL), hadde Thieu gitt ordre om arrestasjon og militærrett mot alle »nøytralistiske og pro-kommunistiske organisasjoner »som utnyttet fredsavtalen til å delta aktivt i politikken». Offentlige tjenestemenn i Saigon har åpent innrømmet at 50 000 sør-vietnamesere ble arrestert og drept bare den første uka i november i fjor, da Nixon var på nippet til å måtte skrive under en fredsavtale.

HVOR MANGE?

Amnesty International holdt i slutten av mars årsmøte i Stockholm, hvor bl.a. de politiske fangene i Sør-Vietnam ble tatt opp. Vi sakser Aftenposten 26.3.73: »formannen i den svenske avdelingen, advokat Hans Gøran Franck, (sa) at omkring en million mennesker har sittet i fengsel av politiske årsaker i løpet av Vietnam-krigen. I øyeblikket fins det minst 200 000 sivile politiske fanger i Syd-Vietnam, fordelt på 500 fengsler.» Alle disse tallene er høyst sannsynlig for lave. Tallet på fangeleire er rundt 1000. Tallet på de politiske fangene er noe usikkert, men det dreier seg om mellom 200- og 500 000.

Hva som skjer i disse fangeleirene kan bare sammenliknes med hva som skjedde i de tyske konsentrasjonsleirene. Tigerbura på Con Son er det mest berykta tilfellet. Men også andre leirer har fått sine tigerbur. Metodene er de samme stort sett over alt. Tortur, tortur, tortur ...

Disse fangene går en usikker framtid i møte. De blir sendt til fangeøya Con Son, hvor bl.a. de berykta tigerbura fins. Om de kommer levende tilbake er opp til oss – selv fascister kan ikke ignorere verdensopinionen.

Kanadisk biskop:

„Systematisk likvidering”

NØYTRALISTENE

To ting er i ferd med å skje i Saigon-områdene. 1. Nøytralistene blir en stadig viktigere gruppering, og de tar i økende grad avstand fra Thieu. 2. De politiske fangene står mer og mer sentralt i den politiske situasjonen i Sør-Vietnam pga. valget som Paris-avtalen foreskriver.

2. februar undertegnet 30 politiske, kulturelle og sosiale foreninger, sammen med 15 kjente enkeltpersoner et opprop stilet til Thieu-administrasjonen. De krever to ting: – at Thieu overholder fredsavtalen, – og at de politiske fangene slippes fri.

Hva som skjer med folk som skriver under på slike opprop eller på annen måte er med på å fremme nøytralistiske ideer, er det lett å regne ut. Fru Ngo Ba Thanh som er juridisk professor, demonstrerte utenfor nasjonalforsamlingen i Saigon mot behandlingen av de politiske fangene. Hun ble selv arrestert og sendt til fangeleir.

Thieu vet inderlig vel at hvis han skulle slippe fri alle de politiske fangene og de internerte i de strategiske landsbyene, slik som fredsavtalens artikkel 8c påbyr, vil han ha absolutt ingen sjanser i et fritt, demokratisk valg. Hele hans politiske framtid er avhengig av at de politiske fangene enten likvideres eller forblir i fangeleirene. Og det er

dette første som skjer nå. Fanger likvideres i hundrevis, ja kanskje tusenvis hver dag. PRR har kategorisk sagt fra at de ikke vil være med på valg før Thieu slipper fri de politiske fangene.

I fredsavtalen som Thieus regjering selv har undertegnet står det i artikkel 9a/b: »Det sør-vietnamesiske folks rett til selvbestemmelse er hellig, umistelig, og skal respekteres av alle land. Det sør-vietnamesiske folket skal selv bestemme den politiske framtid i Sør-Vietnam gjennom virkelig frie og demokratiske valg under internasjonal kontroll.»

Dette er klare ord. Thieu bryter en fredsavtalen han selv sier er bra. Vi tar på det kraftigste avstand fra denne hyklerske politikken og oppfordrer nordmenn og andre til å delta aktivt for parolen »Frigi de politiske fangene».

USA STÅR BAK

Men det er fortsatt USA som må ta hovedansvaret for dette. Tigerbura på Con Son og andre steder er amerikanske konstruksjoner. Sjefsterroristene er utdanna av amerikanske eksperter.

Thieu var nylig i USA og fikk løfter om fornya amerikansk støtte. Uten denne støtten ville Thieu ramle sammen som en råttan grein. En lakei er en lakei, og en imperialist er en imperialist helt til han blir slått for godt.

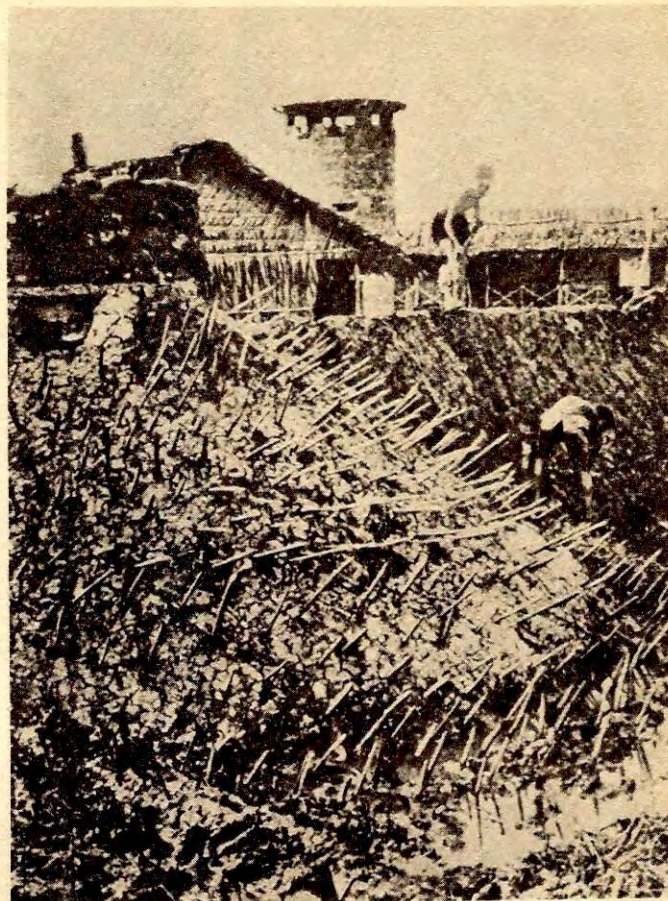
Hvem bryter fredsavtalen i Vietnam?

Det har nå gått over tre måneder siden fredsavtalen ble undertegnet — ennå hører vi daglig om overtredelser og trenering av avtalens artikler. I de frigjorte områdene i Sør-Vietnam arbeider man raskt med å få satt fredsavtalens ordlyd ut i livet, stabilisering av forholdene og en gradvis forbedring av levevilkårene for folket. Dette arbeidet vanskeliggjøres for en stor del av Saigon-juntaens stadige overgrep for å vinne nye (dvs. FNL-kontrollerte) områder. Hsinhua News Agency melder tredje april — at hver dag blir mer enn 200 fly beordret til å fly over FNL-kontrollerte områder for å slippe bomber og kjemikalier og dermed gjøre områdene ubeboelige.

USA fortsetter fremdeles å smugle våpen til Saigon-juntaen. 3. april kom to skip til Danang med våpen, som ble lagret i depoter. Det er ikke første gang dette hender og det er et klart brudd på avtalens artikkel 4. 15. april ble det fraktet tanks og andre våpen gjennom FNL-kontrollerte områder og inn i Kambodsja, dette viser igjen USAs og Saigon-juntaens aggresjon og klare brudd på avtalens artikler 3c og 20. Også 24. april krenket amerikanske spionfly DRV's luftrom. Rekognoseringsfly var på oppdrag over hele 10 provinser i Nord-Vietnam, denne dagen fløy de også over byene Nam Dinh og Hanoi. Dette er en meget alvorlig krenkelse av artikkel 2 som sier — De forente stater instiller all militær virksomhet mot DRV's territorium med land-, luft- og sjøstridskrefter.—

De siste meldingene viser også at bruddene blir stadig mer alvorlige og får stadig større konsekvenser for freden i Vietnam. 13. mai ble det meldt at det var sluppet bomber over provinsene Tay Ninh og Binh Long som ligger like ved den kambodsjanske grensen. Det som

*Tusenvis av fanger
sitter i Thieus kon-
sentrasjonsleire —
et klart brudd på
fredsavtalen.*

Sør-Vietnam bombes på ny

gjør disse bombingene ekstra graverende er for det første at USA går tilbake til gamle metoder, og for det andre at disse provinsene er utpekt som utvekslingssteder for fanger! USA har selv sagt dementert at bombingene var rettet mot provinsene, det var Kambodsja bombene var bestemt for. Selv om bombingene var rettet mot Kambodsja, var dette et angrep på fredsavtalens artikkel 20, som sier at all militær virksomhet i Laos og Kambodsja skal innstilles. Saigon-juntaen er også flittige når det gjelder å forgripe seg på områder som lenge har vært kontrollert av FNL, Samac-provinsen er et godt eksempel på dette.

Det er ikke bare direkte brudd på våpenhvilen som særpreger Saigons politikk akkurat nå, også utvekslingen av fanger går langsomt. Vi hører stadig om lik som blir funnet i sjøen og i veigrøfter, dvs. fanger som er blitt skutt og lempet vekk av Saigons leiesoldater. Saigon-juntaen oppga ved undertegnel-

(Forts. side 11 ...)

I midten av mai satte amerikanerne igjen inn med bombetokter over Sør-Vietnam. PRR protesterte kraftig og krevde undersøkelser gjennom den Internasjonale overvåkingskommisjonen. Det er dessverre ikke noe nytt at Saigon-fly bomber PRR-områder. Det har de gjort kontinuerlig siden samme morgen som fredsavtalen trådte i kraft. Men det er likevel en opptrapping og et svært alvorlig brudd på fredsavtalen at amerikanske fly og piloter settes inn i terroren.

USA har også konsekvent brutt fredsavtalen gjennom bombingene i Kambodsja. I skrivende stund har senatet stemt mot nye bevilgninger til bombingene her, men Elliot Richardson sa i det han skulle bytte jobb fra forsvarsminister til justisminister at »Vi vil fortsette å bombe om vi vil uansett om Kongressen vil gi nye bevilgninger eller ikke. Vi skal kunne skaffe pengene på annen måte,» slo han fast.

Det er bra at USA-imperialistene avslører sin sanne forakt for de folkevalgte organer, men det må også være klart at de samme organer virkelig må gripe til harde tiltak for at det skal monne. Riksrett spøker i det fjerne. Og vi skal huske på at de samme organer tidligere har stemt for å gi presidenten og administrasjonen fullmakt til uinnskrenket krigføring i Indokina, så løsningen ligger nå som før i vietnamesernes egne hender: deres motstandskap, og verdensopinionens reaksjon.

Motstanden i Vietnam mot USA og deres vietnamesiske samarbeidspartnere begynte i det små med skattekutting, demonstrasjoner, appeller til myndighetene, streiker etc. Etter hvert grep vietnameserne til våpen mot undertrykkerne. Den nasjonale frigjøringsfronten, FNL, ble dannet den 20. desember 1960 for å samordne og lede opprøret.

Og kampen bar frukter — store deler av landet ble frigjort fra terroren og usikkerheten som USA og Saigon-quislingene har forårsaket. Men i disse områdene som etter hvert utgjorde store deler av samtlige 44 provinser i Sør-Vietnam, vokste etter hvert behovet for en sentral regjering som kunne organisere virksomheten der og føre fram politikken — nasjonalt og internasjonalt.

Derfor ble Sør-Vietnams Provisoriske revolusjonære regjering, PRR, dannet på en folkekongress i Sør-Vietnam 6., 7. og 8. juni 1969. Omtrent 300 representanter fra FNL og 22 andre ulike organisasjoner møttes på denne kongressen — fra forskjellige politiske og religiøse retninger (f.eks. kommunister, sosialdemokrater, borgerlige, fagforeningsfolk, buddister, kristne og folk fra nasjonale minoriteter). PRR er ikke bare en organisasjon som eksisterer på sentralt plan. Dens organisasjonsnett finner en på alle nivåer i det sør-vietnamesiske samfunn, også i Saigon-kontrollerte områder (f.eks. i form av lokale revolusjonskomiteer som tar seg av lokale gjøremål og problemer).

HVA ER PRR?

At PRR er den eneste lovlige regjering i Sør-Vietnam viser ikke minst følgende punkter fra programmet:

- den kjemper for nasjonal uavhengighet og suverenitet. Dette i skarp motsetning til Saigon, som har stilt området fullstendig åpent for amerikansk kontroll og råderett.

- den kjemper for allmenne demokratiske rettigheter, som retten til å bevege seg fritt, agitere for sitt politiske syn og avholde allmenne demokratiske valg. Thieu på sin side sier:

»Vi har ikke råd til å koste på oss den luksus et demokrati er.»

- den kjemper for en fredelig og skrittvis gjenforening av det som historisk og felkerettslig er ett land, Vietnam. Hva Saigon mener om dette spørsmålet viser bl.a. deres velsignelse av USAs bombing i hele Vietnam.

PRR dekker foruten dette de behov som et folk har, undervisning, forsvar, helsevesen osv.

Ca. 35 stater har anerkjent PRR som Sør-Vietnams eneste lovlige regjering. Når skal den norske regjering komme etter?

ANERKJENN PRR!

Thieu legger opp til valgfarse:

PRR krever demokrati for folket

Thieu har bestemt seg for å holde valg i august. Det kommer til å bli litt av en propagandaforestilling. Han kan umulig tape et valg med 200 000 av sine politiske motstandere fengslet, med en politistyrke på 150 000 mann klar til innsats, med pressesensur og med lover som fullstendig forhindrer hans politiske motstandere å drive valgkamp.

Det kom klart fram på Thieus siste Europa-reise at ikke alle har full forståelse for den måten han praktiserer demokratiet på, så det er av stor viktighet for ham å få gjennomført et valg nå. Samtidig hever det seg flere og flere røster i USA mot at administrasjonen der holder oppe et regime som så suverent setter seg utover alle regler for demokratisk styre. Litt »demokratisk praksis» er nødvendig både for Thieu og Nixon nå, og Nixon er jo som kjent ikke

så nøye på det når det dreier seg om valg. Det viktigste for han er å få noe han kan bruke for å berolige det amerikanske folket.

Og når Thieu får pinlige spørsmål om politiske fanger og demokratiske rettigheter, kan han jo slå i bordet med valget og valgresultatene. Det kommer nok til å vise seg at Thieu er »mer populær enn noensinne».

Det burde være ganske klart at et fritt demokratisk valg ikke kan baseres på de politiske institusjoner som Thieu behersker og på hans overvåkning. PRR har lagt fram et handlingsprogram for sikring av freden og styrking av de demokratiske institusjoner. Dette vil være et godt fundament for et valg og demobilisering av de militære styrker i Sør-Vietnam.

(Forts. side 11 ...)

Glimt fra presidentvalget i 1971: Folk gjennomskuet valgfarsen til Thieu.

Økt støtte til Indokinas folk

1. mai på Volda. Solidaritet med de indokinesiske folkene sto sentralt

Frigi de politiske fangene, krev SANDANE FNL

— Vi vil oppmode den norske regjeringa til å leggje press på USA og Saigon-regimet for at dei politiske fangane vert sleppte fri, skriv Sandane FNL-gruppe mellom anna i eit brev til regjeringa. Det vert og peika på at når PRR er likestilt med Saigon-regimet i fredsavtalen, må det vere eit rettvist krav at den norske regjeringa anerkjenner PRR, Resolusjonen vart vedteken på eit solidaritetsmøte den 21. mars.

Sandane FNL har oppmoda »For Vietnam» til å takka bygdefolket på Sandane for god støtte i Vietnam-veka. Innsamlinga »Solidaritet Norge-Vietnam» har kome opp i 3000 kr. der på staden. Bra resultat!

Kvinneaksjonen for Vietnam fortsetter arbeidet

Kvinneaksjonen For Vietnam ble stiftet på det tidspunkt da Nixon foretok sine julebombinger. Aksjonen var ment å være kortvarig, og skulle avvikles når en fredsavtale var undertegnet. Medlemsmassen består av kvinner med ulik politisk oppfatning, og det står ingen politiske partier eller organisasjoner bak. Medlemmenes hensikt var i første rekke å gi kvinner som vanligvis ikke er med i politisk arbeid, muligheter til å støtte Vietnams folk i deres kamp. Kvinneaksjonen har kontakt med de to store kvinneforbundene i Vietnam, det ene i Hanoi, det andre tilsluttet FNL. Kvinneaksjonen startet en innsamlingskampanje for disse forbundene, som

Hvorfor krevde ikke LO anerkjennelse av PRR ?

— Fremdeles sitter det titusener politiske fanger i fengsler og konsentrasjonsleirer i Vietnam. Kongressen krever at disse fangene umiddelbart blir løslatt, slik våpenhvileavtalen sier, heter det blant annet i det vedtaket som LO-kongressen sluttet seg enstemmig til den 9. mai.

— Selv om USA har trukket sine styrker ut av Vietnam foretar det amerikanske flyvåpen stadig angrep mot Kambodsja, som har vært utsatt for massive bombingene. Ennå er ikke USAs krig i Indokina slutt, heter det videre.

— Kongressen krever at USA innstiller alle flyangrep mot Kambodsja og avvikler sin militære intervensjon i Indokina. Det kan bare bli fred i dette området på basis av det indokinesiske folks rett til selvstyre.

Kongressen bekrefter sin støtte til de krefter som har kjempet for sin nasjonale og sosiale frigjøring, heter det til slutt i LO-kongressens vedtak.

1. mai-aksjonene manifesterte et gjennombrudd for venstrekreftene og deres bestrebelser på enhet. Demonstrasjonene gjenspeilet også den økende støtten Indo-Kinas folk har fått i Norge.

Paroler som »Anerkjenn PRR» og »Solidaritet med det vietnamesiske folk» fikk stor oppslutning. Bare i Oslo deltok 12 000 mennesker i Faglig 1. mai-fronts tog. Phan Hoi, lederen for PRRs informasjonskontor i Norge, holdt appell der han bl.a. pekte på den ledende rollen venstrekreftene har hatt i reisingen av den norske opinion mot Nixons ugjerninger. Han understreket viktigheten av å reise krav om gjennomføringen av fredsavtalen fra Saigon-administrasjonens og USAs side, krav om løslating av de politiske fangene og krav om full stopp av bombingene over Laos og Kambodsja.

Til slutt oppfordret Phan Hoi til økt støtte til det krigsherjede vietnamesiske folket.

Det er altså et faktum at krav om anerkjennelse av PRR ikke nevnes med ett ord i LOs vedtak. Det som står, er i og for seg bra og riktig nok, men hva kan grunnen være til at sekretariatet ikke går inn på anerkjennelse — det er som kjent den saken PRR selv setter som viktigst!

Det skal også nevnes at 3 avdelinger i Arbeidsmandsforbundet hadde eget forslag der de viser til LO-vedtaket i 1969. Den gang ble det vedtatt krav om »Full anerkjennelse av FNL-regjeringen». Imidlertid ble Arbeidsmandsforbundets forslag trukket — og »opp-tatt i sekretariatets innstilling». Men de utfyller hverandre altså overhodet ikke. Vi kan ikke tro det er politisk uvitenhet som får sekretariatet til å hoppe over kravet om anerkjennelse av PRR. Den støtten som kommer fram, er bra, men hvorfor ikke gi PRR den beste og mest konkrete støtten som kan gis nå: krev full anerkjennelse!

Anerkjenn PRR, krever gymnas-samfunnet Brage

Hønefoss den 24. mars 1973.
Gymnassamfunnet Brage ved Ringerike Gymnas har med overveldende flertall vedtatt

skulle bruke pengene til bl.a. tørrmelk. Kvinneaksjonen så at krigen ikke var slutt ved fredsavtalen, og arbeider nå med hovedvekt på kravet, løslating av de politiske fangene i Sør-Vietnam.

Kvinnene har også arrangert en underskriftskampanje som de har fått stor respons på. De har nettopp sendt 15 000 kr. til Vietnam og har ingen planer om å nedlegge arbeidet sitt!

følgende uttalelse:

»Fredsavtalen for Vietnam som ble undertegnet i Paris i januar, gir et reelt grunnlag for gjennomføring av fred, uavhengighet og demokrati i hele Vietnam. Møtet uttrykker sin fulle støtte til PRRs (den Provisoriske revolusjonære regjering) arbeid for å få avtalens bestemmelser gjennomført.

I denne avtalen stiller de to regjeringer i Sør-Vietnam, PRR og Saigon-regjeringen, formelt på lik linje. Av disse to regjeringer er det helt klart bare PRR som kan sies å representere folkeviljen i Sør-Vietnam.

På denne bakgrunn vil møtet på det sterkeste oppfordre den norske regjering til å anerkjenne PRR og opprette diplomatiske forbindelser med denne regjering. En fortsettelse av den ensidige anerkjennelse av Saigon-regimet kan i den nåværende situasjon ikke tolkes som annet enn politisk støtte til dette terror-regimet.»

Ny leder av PRR-kontoret i Oslo

Le Van Ky heter den nye lederen ved PRRs informasjonskontor i Oslo. Han har mange års erfaring ved FNL og

PRRs utenriksavdelinger, og har vært i flere forskjellige land i Europa før han kom hit til Norge.

– Det som står i sentrum for vårt arbeid, er en gjennomføring av fredsavtalen som det vietnamesiske folket har kjempet seg fram til. Mitt håp er at det norske folket nå som tidligere vil vise solidaritet med disse bestrebelsene og kreve at USA og Saigon må respektere avtalens bestemmelser, sier Le Van Ky i samtale med «For Vietnam».

– Dessverre er FNL nødt til å forsvare sine områder mot Saigons militære angrep. Men side om side med den militære kampen arbeides det med å sikre folkets liv. Det er 26 mill. bombekratre i Vietnam som skal fylles igjen. I første omgang lyder derfor parolen: «Hver mann sitt bombekrater», fortsetter Le Van Ky. Det er nå ett år siden han selv var i Vietnam. Men selv om en sakens kan føle litt avmakt ved å være hjemmefra, og selv om alle ønsker å delta i kampen og arbeidet hjemme i Vietnam, er deltakelse i utenriktjenesten en stor oppgave. Vi skal gjøre kampen kjent og informere om situasjonen i Vietnam, og det er også en del av vår kamp, slår Le Van Ky fast.

Fy, herr ordfører!

Solkom-gruppa i Balsfjord hadde laget en fotoutstilling om USAs krigføring i Indokina. Den var satt opp på biblioteket, men ble en dag revet ned og ødelagt. – Hvilke pøbler sto bak dette, ble spurt. Så skulle det vise seg at det var formannskapet i Balsfjord som tok loven i egen hånd og forøvet politisk sensur.

– Det som møtte oss, var en lang rekke plakater og diverse bilder med et klart politisk standpunkt. Vi oppfattet det som ren politisk propaganda, sa ordføreren blant annet.

Vi fristes til å si: Tenk det, herr ordfører, at noen dristes til å ta standpunkt mot Vietnam-krigen. Hvilken skam!

Han skal da også sørge for at biblioteket ikke kommer med mer slik «politisk propaganda». Vi fristes å spørre: skal ordføreren også renske hyllene på biblioteket for politisk litteratur? Når får vi bokbålene i Balsfjord, herr ordfører?

Vietnam-gruppa i Balsfjord har stemplet det som grov sensur og alvorlig brudd på yttringsfriheten. Vi er hjertens enig, og mener formannskapets ugjerning bør få konsekvenser. Hva hadde bibliotekaren sagt til et ordfører-besøk med utrenskning i hyllene?

72 000 KR. TIL VIETNAM

Kunstlotteriet til inntekt for medisiner til PRR-områdene i Vietnam innbrakte hele 72 000 kroner. Den 9. mai kunne formannen i Unge Kunstneres Samfunn, Bjørn Melbye-Gulliksen, overrekke sjekken til PRR. Det var i fjor at 32 kunstnere i UKS tok initiativet til lotteriet, og skjenket verker for 25 000 kroner, og lot det hele inngå som ledd i aksjonen «Solidaritet Norge–Vietnam». I alt ble 77 300 kroner overrakt – og av disse var 2000 kroner samlet inn ved en kirkeaksjon i Trondheim der presten selv hadde gått i spissen for innsamlingen.

Ved en frikonsert i Chateau Neuf i Oslo arrangert av FNL-gruppene i Oslo, ble nye 100 000 kroner overrakt til PRR fra aksjon «Solidaritet Norge–Vietnam». Medregnet kunstlotteriet, har aksjonen altså snart innbrakt 350 000 kroner til PRR – det er penger som kommer godt med, og behovet for hjelp av alle slag er prekært i PRR-områdene. Som kjent bomber Saigon-fly områdene til stadighet, og statlige hjelpetiltak sprøyter inn millioner til det korrupte Thieu-regimet, men PRR tilgodeses ikke. Vi må fortsatt stole på opinionens krefter. Gi til «Solidaritet Norge–Vietnam», postgiro 21 08 26!

Formannen i UKS, Bjørn Melbye-Gulliksen (til høyre) og Einar Risa fra «Solidaritet Norge–Vietnam» har overrakt PRR-kontorets nye leder, Le Van Ky, sjekken på 72 000

Vi nevner her noen bidrag fra arbeidsplasser og foreninger til aksjon «Solidaritet Norge–Vietnam»: Blikkenslagernes og taktekkernes forening, Oslo kr. 500, Fredrikstad Stuerarbeiderforening kr. 200, Stabburets bedriftsklubb kr. 50, Arbeidere ved Knaben Molybdengruver kr. 80, Personalet ved Det Norske Teatret kr. 70, Fagforeningen ved DE-NO-FA/Lilleborg, Fredrikstad kr. 100, Studentutvalget ved Norges Veterinærhøgskole, Oslo kr. 250, Ingeniørvesenets Arbeiderforening, Jakobsli kr. 200, Studentersamfunnet i

Trondheim kr. 2000, Nesna lærerskole kr. 200, klubben ved Trio/Ving kr. 200, Rena Kartongarbeiderforening kr. 100, Elevrådet ved Oslo Yrkesskole kr. 200, Lillehammer Sykehus kr. 255, Bekleddningsarbeidernes Forening kr. 1000, Odda Arbeiderforening avd. 5 av NKFF kr. 280, Tyssø Elektrikerforening kr. 100, Oslo Litograf- og Kjemigraf-forening kr. 100, Oslo Sykehuspers. Forening kr. 100, Sentraladministrasjonens Tjenestemannslag kr. 1000.

USA BRYTER FREDS- AVTALEN I KAMBODSJA

Enmannsdiktatur er blitt firemanns.....

»Jeg ville heller være president for en periode og gjøre hva jeg mener er rett, enn å være president for to perioder på den bekostning å se USA bli en annen rangs makt, og se denne nasjonen lide sitt første nederlag i sin stolte 190-årige historie.»

Dette sa Nixon som nå sitter som president for annen periode, 30. april 1970 rett etter at han hadde vunnet en av sine »store seirer» ved å styrte fredsprinsen Sihanouk og sette inn quislingen Lon Nol. Siden har president Nixon vunnet nye »seirer» i Kambodsja. Ett eksempel på dette er USAs terrorbombinger av områdene rundt Pnomh Penh.

For å gi et begrep om omfanget av de amerikanske bombingene, kan vi sitere International Herald Tribune 24.4.73. »De amerikanske bombene faller nesten like tett som de en gang gjorde over hele Indokina til sammen. I desperate forsøk på å slippe unna bombene, er over halvparten av landets 7 mill. innbyggere blitt flyktninger.» Bare de siste 3 månedene (feb-april) er 600 000 strømmet inn til Phnom Penh. Far Eastern Economic Review skrev 23. april at »luftangrepene var spesielt grusomme i Kambodsja».

Skulle det være grunn til å si at dette er avskyelige handlinger? Artikkel 20 i Paris-avtalen anerkjenner Kambodsjas suverenitet, enhet, uavhengighet og territoriale integritet. Videre heter det: »De interne anliggender i Kambodsja og Laos skal avgjøres av folket i hvert av disse land, uten utenlandsk innblanding». Denne avtalen har Nixons regjering selv underskrevet.

STORE SEIRER FOR FUNK

I løpet av jan-mars er 42 000 regjerings-soldater (Lon Nol) satt ut av virksomhet etter kamper med frigjøringshæren FUNK. 31 fiendefly ble skutt ned i denne perioden, 154 militære kjøretøyer overtatt eller ødelagt 19. april ble provinshovedstaden Takeo befridd. Samtidig ble 4 distrikter rundt hovedstaden overtatt av frigjøringsstyrkene. FUNK har beleiret hovedstaden, Lon Nols hovedkvarter, Pnomh Penh og de befinner seg bare noen kilometer utenfor byens grenser. Alle hovedveiene fra Phnom Penh kontrolleres av FUNK. Pochentong flyplass utenfor Pnomh Penh ble 26. april angrepet av frigjøringsstyrkenes raketter. 18 fly ble ødelagt og 10 skadd.

Prins Sihanouk har sagt at kampen kan bli langvarig, men at kampen vil bli seierrik fordi folket kjemper en rettferdig kamp. La oss støtte det kambodsjanske folket i deres kamp mot den amerikanske nykolonialismen!

Enmannsdiktaturet i Phnom Penh i Kambodsja er blitt til et firemanns-diktatur. Den Nasjonale Enhetsfrontens (FUNK) framgang og jerngrep rundt Phnom Penh fikk panikken til å spre seg for alvor i det USA-støttede marionette-styret.

»Ledende opposisjonspolitikere skulle trekkes med», het det så søtt. Men basisen er og blir snever. Den ene av de nye, *In Tam*, ble straks ekskludert av »Det Demokratiske Parti» da det ble kjent at han ville samarbeide med Lon Nol. *Sirik Matak* er blitt »den sterke mann» og har lenge vært amerikanernes yndling. Han har gode forbindelser med CIA, og har i alle år arbeidet mot prins Sihanouks nøytralitetspolitikk. I 1972 ble han utnevnt til statsminister, men Lon Nol ble tvunget til å avsette ham etter bare to dager på grunn av heftige student-protester.

Tredjemann i juntaen er *Cheng Heng* — såkalt »nøytral» og uten noen

partibasis. Han representerer godseierne, og tilrev seg tittelen »statssjef» etter kuppet i 1970 da prins Sihanouk ble styrtet.

Enediktatoren Lon Nol har altså måttet fire litt. Hans bror, *Lon Non* har »reist på ferie til utlandet» — i virkeligheten ble terror-metodene til etterretningstjenesten hvor han var sjef, for bestialske.

Situasjonen i Kambodsja står i skarp kontrast til hva Aftenposten skrev 9.2.1971: »Regimet selv er preget av bemerkelsesverdig enhet og samhold... De politisk fraksjonsstridigheter og intriger som er så velkjente i Saigon, har man ikke merket noe til i Phnom Penh...»

I skrivende stund har ikke firemanns-juntaen kommet til enighet om noe som helst — unntatt at de vil ha mer bombing og hjelp fra USA. Selv konservative aviser innrømmer at verken en eller fire diktatorer vil redde marionette-regimet på lang sikt.

Hvem slåss i Kambodsja ?

Fra mange hold særlig fra Nixon og hans marionetter i Kambodsja blir det sagt at det er FNL og DRV som kjemper i Kambodsja. Dette blir sagt for å dekke over at folket i Kambodsja reiser seg mot den reaksjonære klikken i Phnom Penh.

Det nøytrale Kambodsja under Prins Sihanouk var hele tiden en torn i øyet på USA-imperialistene. I mars 1970 slo CIA til og innsatte Lon Nol. Det kambodsjanske folket reiste seg til motstand i en nasjonal enhetsfront. I dag etter tre års krig har de kontrollen over det alt vesentlige i Kambodsja. Lon Nol-klikken kan ikke holde seg oppe uten hjelp fra USA. Derfor må USA, som en unnskyldning for å bryte fredsavtalen, si at de slåss mot FNL og Nord-Vietnamesere. Dette er løgn. 21. april i år kunne vi lese i Dagbladet at en amerikansk talsmann ved

Hva er FUNK og GRUNC ?

GRUNC er den kongelige nasjonale enhets-regjering i Kambodsja. I 1954 vart Kambodsja ein uavhengig og sjølstendig stat med prins Sihanouk som statssjef. FUNK er den nasjonale frigjøringsrørsla i Kambodsja. Den tilsvarar FNL i Sør-Vietnam.

Til no har ca. 35 land anerkjent GRUNC. På 3-årsdagen for grunnleggjinga av GRUNC og FUNK, kom folket saman til festmøter rundt om i Kambodsja. Folk frå dei ulike nasjonalitetane i landet, sivile og soldatar, uttrykte full støtte og tiltru til regjeringa og frigjøringsrørsla. Folket står samla som aldri før. 90 % av landet er no frigjort, og kampen held fram til heile Kambodsja er fritt.

ambassaden i Phnom Penh sa at FNL og nordvietnameserne i k k k kjemper i Kambodsja.

USA må holde fredsavtalen! Stopp bombinga nå!

WATERGATE – regelen og ikke unntaket

Pressa har i den seinere tida vært overfylt av avslørende detaljer i forbindelse med Watergate-skandalen, men det har vært få forsøk på å gi en analyse av betydningen av avsløringene. Den korrupte politiske framgangsmåten som ser ut til å ha vært vanlig praksis i en rekke av departementene i Washington (CIA, Rettsvesenet, Kabinettet, FBI) viser at kriminelle framgangsmåter i den politiske kampen er blitt fullstendig akseptert av Nixon-administrasjonen. Innbruddet i det Demokratiske Partis hovedkvarter var bare en hendelse i et politisk system der løgner og korrupsjon er vanlig praksis.

USAs engasjement i Vietnam har vært et særlig ømt punkt for Nixon-administrasjonen. Fengsling av mange av de ledende antikrigsaktivistene har nok lagt en demper på opposisjonen mot krigen. Men det var tydeligvis ikke nok. Det har vært en systematisk innpakking av faktaene om krigen for å dempe kritikken mot administrasjonen. Forsøk på, ved hjelp av rettsvesenet, å hindre publisering av Pentagon-rapporten og forfølgelsene av Ellsberg og Russo som la rapporten fram for publikum, viser dette.

Etterforskingen av Watergate-saken har ført til avsløringer som viser at det Hvite Hus er svært interessert i utfallet av rettssaken mot disse journalistene. Først ble det oppdaget at FBI hadde brutt seg inn i kontoret til Ellsbergs psykolog for å finne papirer som kunne brukes mot Ellsberg. Så fant en ut at Ellsberg hadde blitt avlyttet i sitt hjem av FBI og at medlemmer av Komiteen for gjenvelgelse av Nixon hadde prøvd å bestikke dommeren i Ellsbergsaka.

For Nixon-administrasjonen er den stadig

Amerikanske piloter fantaserte om tortur...

økende opinionen mot Vietnam-krigen en fare, og de skyr ingen midler for å holde opinionen i sjakk.

Den mest åpenbare av alle propagandaløgnene som er blitt avslørt, og som også hadde forbindelse med Vietnam-krigen, er kampanjen for Nixons minelegging av havna i Haiphong.

Her ble det Hvite Hus overflommet av telegrammer og det så ut som om opinionen støttet opp om aksjonen. Denne kampanjen var arrangert og betalt av Komiteen for gjenvelgelse av Nixon. Uten denne fingerte opinionsstøtten ville Nixon ha fått alvorlige vansker med Kongressen.

Tillitskrise mellom Nixon-administrasjonen og folket er nå blitt så stor at flere og flere gjennomskuer propagandaløgnene, også den om »torturerte» amerikanske krigsfanger.

Frigitte amerikanske piloter talte for en stund siden »åpent ut». Timelange programmer om tortur ble sendt i alle amerikanske TV-programmer. Propagandakverna gikk også for fullt her hjemme. Noe av det verste skrev Arbeiderbladet:

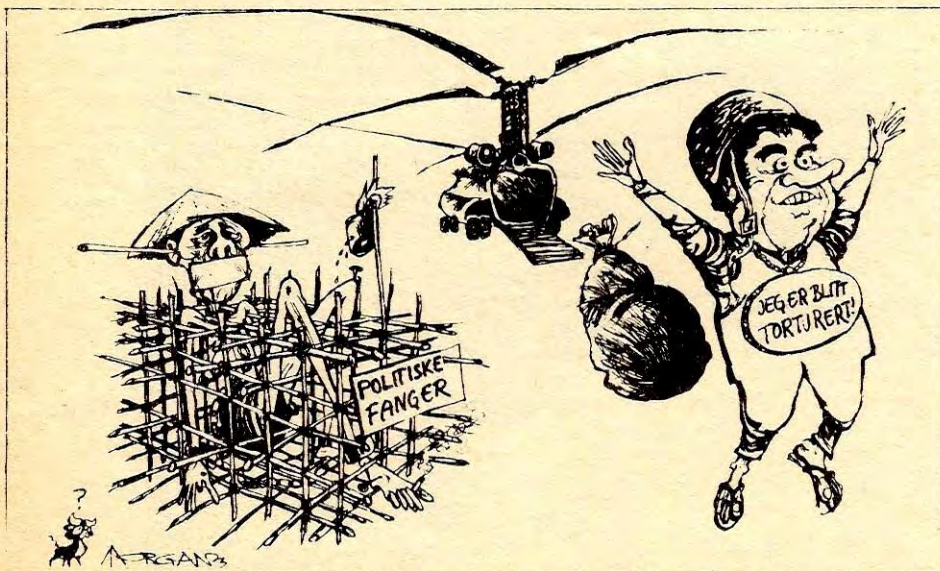
»Hjemvendte amerikanske krigsfanger fra Vietnam har avgitt rystende beretninger om opplevelser i fangeleirer og fengsler der de ble torturert, slått og mishandlet på andre måter. Disse beretningene må få oss alle til å reagere, uansett hvilket syn vi ellers måtte ha på Vietnam-konflikten...» (Leder 2. april)

DNAs hovedorgan tar altså de amerikanske påstandene for god fisk. Dagbladet var ikke bedre, og mistet nesten pusten i sin iver etter å servere de saftigste tortur-beretningene.

»Pressekonferansene» ble arrangert av Pentagon. Vi vet fra før at løgner om Vietnam-krigen er fabrikkert: Pentagon-rapporten har avslørt rekker av løgner og påskudd.

Hensikten med showet var klar: tortur-påstandene skulle få folk til å glemme hva USA egentlig står for. Glemme at de nedskutte pilotene er en følge av USAs egen politikk: terrorbombing mot et folk som har forsvart seg. Glemme 13 års systematisk ødeleggelse og folkemord. Glemme at Nord-Vietnam og PRR overholder fredsavtalen ved å ha frigitt pilotene, mens det er helt tyst om de 200 000 fangene i Thieu fengsler – hvor USA godtar tortur, sult, innesperring i årevis uten lov og dom.

Nixon trengte dette showet. Tilsverving av Nord-Vietnam har gjort det lettere å drive gjennom fortsatt støtte til Thieu og slippe erstatningene til Nord-Vietnam og PRR. Det er også et forsøk på å »preparere» opinionen slik at nye terrorhandlinger kan settes ut i livet.

Ingen tortur i Saigons fengsler, blir det hevdet.....

Sterkere enn bomber

Tran thi Tho er en ung kvinnelig lærer i landsbyen Quang Trung i Vu Ban-distriktet i Nam Ha-provinsen.

Den 12. mai 1972, omtrent kl. 12.30, satt hun ved kateteret og forberedte seg til ettermiddagstimene. Plutselig – samtidig med støyen fra noen barn som nærmet seg – hørte hun brøl fra jettfly over hodet sitt. «Gå til tilfluktsrommet, fort!» ropte hun til barna og reiste seg for å løpe ut. For sent. Bombene eksploderte allerede rundt henne. En eksplosjon – kroppen hennes ble nummen av smerte og hun besvimte. . .

Da hun kom til seg selv igjen på sykehuset, var hun omgitt av leger og sykepleiersker. Hun var blitt såret åtte steder. Men det såret som gjorde mest vondt var det i brystet som gjorde at hun ikke lenger kunne die sin ni måneder gamle sønn, det første barnet hennes.

Eksplosjonen hadde dessuten tatt fra henne den høyre armen. Det var et særlig hardt slag for henne, fordi hun som førskolelærer skulle lære barna å skrive, danse og lage leker. Hvordan skulle hun gjøre det uten den høyre armen?

Tragedien hadde slått ned på Giap Ba hvor skolen lå. Fire splintbomber hadde falt ned og spredt tusenvis av splinter utover. Tyve hus var gått opp i flammer, åtte mennesker var blitt drept, blant dem seks av hennes egne elever, treogtyve andre såret, derav femten kvinner og barn.

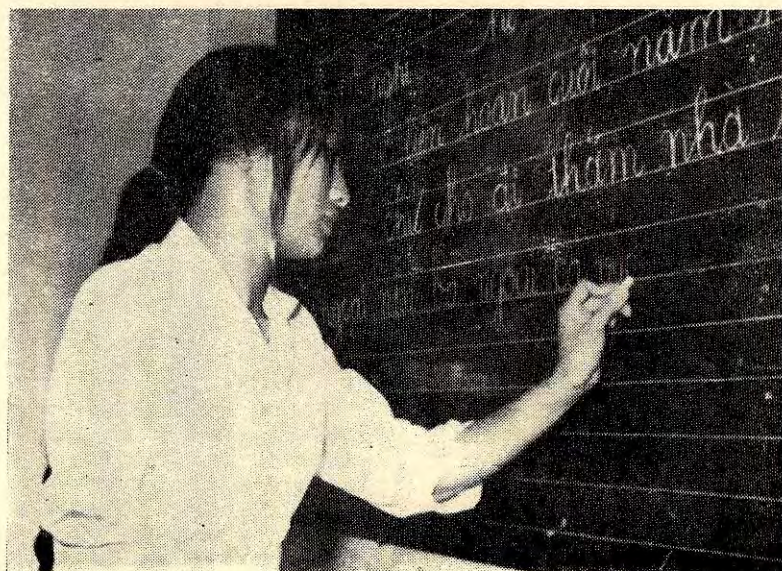
Men Tho tok seg snart sammen. Hun bestemte seg for at de amerikanske angriperne ikke skulle få lov til å ta jobben fra henne, det aller fineste hun hadde. Og mens hun lå på sykehuset øvde hun seg energisk på å skrive med venstre hånd, først med kritt, senere med penn og blyant. Hun fortsatte med øvelsene hjemme under rekonvalesensen.

28. august skulle elvene hennes gjennom en opptaksprøve for å kunne begynne i første klasse på folkeskolen. Hun bad om at hun skulle få i oppdrag å skrive oppgaveteksten på tavlen. Eksaminatorene gikk bare motvillig med på dette, for de kunne ikke helt tro at hun ville få det til.

Elevene var sterkt grepet da hun kom inn i klasserommet. Med høyre skjorte-erme rullet opp, plukket Tho opp et krittstykke med venstre hånd. Det ble helt stille. Barna fulgte de vakre bokstavene på den sorte tavlen med øynene.

Da prøven var over og Tho gikk hjemover, kom en liten gutt bort til henne og ga henne en sammenbrettet papirlapp. Tho åpnet den. Med sin vakreste håndskrift hadde den lille gutten skrevet: «Når jeg blir stor, skal jeg gå inn i militæret og kjempe mot de amerikanske angriperne for å hevne deg.» Kunne en lærer ønske seg en bedre belønning?

PHAM LAM

(Forts. fra side 5 ...)

1. Øyeblikkelig innstilling av stridighetene, streng gjennomføring av målene som ble satt når det gjelder en varig våpenhvile. I uttalelsen fra PRR legges det vekt på at den to-parts militær-kommisjon som er nevnt i Fredsavtalen art. 17 og art. 3b må oppnevnes og at denne må få stadfestet hvem som kontrollerer de enkelte områder i Sør-Vietnam.

2. Øyeblikkelig utlevering av alle vietnamesiske sivile som har vært tatt til fange og anholdt i Sør-Vietnam. Det er klart at det sitter 200 000 politiske fanger i Saigons fengsler, og disses framtid er høyst usikker. Samtidig med at Thieu nekter å diskutere disse fangers framtid, fortsetter han sine politiske forfølgelse av alle motstandere og antallet fanger blir ikke mindre.

3. De demokratiske frihetene til folket i Sør-Vietnam må straks bli sikret.

Den stadig økende politiske undertrykkelsen og den hårdhendte håndhevelsen av sensur og kontroll med mediaene må opphøre. Til og med utenlandsk presse som f.eks. Newsweek protesterer høylydt mot Saigon-juntaens overgrep på pressefolk.

4. Det Nasjonale Forsonings- og Enighetsrådet må opprettes.

Ifølge fredsavtalens art. 12b er det dette rådet som skal organisere og overvåke valgene i Sør-Vietnam.

(Forts. fra side 4)

sen av fredsavtalen at de holdt 5081 sivile fanget. En del av disse er løslatt etter sterkt press, men vi kan fremdeles regne med at 5000 er et altfor lavt tall og at vel 200 000 ennå sitter i fengslet.

Flere og flere av disse blir ført til ukjente steder, og kontakten med offentligheten og familien blir dermed brutt.

Artikkel 11 som omhandler de demokratiske rettighetene blir direkte ignorert av Saigon-juntaen, presse-sensuren blir fremdeles opprettholdt, redaktører og medarbeidere i aviser fengsles, aviser blir stengt og materiale som viser Saigon-juntaens virkelige politikk konfiskeres. — Et eksempel på dette var to medarbeider fra Le Nouvel Observateur som fikk konfiskert alt materiale fra et 11 dagers besøk i de frigjorte områdene når de kom tilbake til Saigon. Thieu vil nå sette i gang valg uten å gi sikkerhet for at de blir demokratisk gjennomført. Vi kan da lett komme til å oppleve et valg maken til valget i oktober 1971.

Stadige krenkelser viser at USA med sine medhjelpere i Saigon ikke på noe område tar fredsavtalen alvorlig og prøver å gjennomføre avtalen slik at vietnameserne kan bruke alle sine krefter på å bygge opp landet.

Disse fire punktene er det presserende å få gjennomført. Og når en avtale er oppnådd på dette området og satt ut i livet, vil det tjene som basis for å løse følgende viktige oppgaver!

5. Avholdelse av frie og demokratiske valg i Sør-Vietnam.

Disse valgene skal ifølge fredsavtalen avholdes av Det nasjonale forsonings- og enighetsrådet. At Thieu nå arrangerer valg uten å ta hensyn til dette viser hvor lite han respekterer fredsavtalen.

6. Løse spørsmålet om væpnede vietnamesiske styrker i Sør-Vietnam.

Dette spørsmålet må løses av de to parter i fellesskap, noe som også fredsavtalen slår fast. Når Thieu forlanger at FNL ensidig skal redusere sine militære styrker, så er det et forsøk på å undergrave den eneste garantien folkene i de frigjorte områder har for sin eksistens.

Disse seks punktene som er i overensstemmelse med fredsavtalens ånd åpner vegen for en rask undertegnelse av en avtale om Sør-Vietnams indre anliggender, med det mål for øye å realisere fred, uavhengighet, demokrati og nasjonal forsoning og enighet.

Thieu vil nok gjøre et stort nummer av valgene han planlegger, men om de blir gjennomført under de rådende forhold i Sør-Vietnam, vil det bare være enda et forsøk av Thieu på å legalisere sitt fascistregime. Alle vet hva slags valg som ble holdt i okt. 71 og det er en gjentakelse av dette Thieu legger opp til.

Anbefalt lesning

Boka tar for seg det vesentligste av det som hendte i 1971–1972. Av særlig interesse er en artikkel om Laos og Kambodsja. Dessuten er det analyser og oppsummeringer om USA-imperialismen og frigjøringskampen.

Denne boka tar for seg Ho Chi Minhs liv og arbeid og hans innsats i Vietnams arbeiderparti. Statsminister Pham Van Dong har skrevet forordet. Den er skrevet på engelsk.

Som bebuda i forrige nr. av For Vietnam har Solkom gitt ut nytt hefte. Innholdet er som følger: — USA's krigføring i Vietnam 1950–1971. — Avtalen om opphør av krigen og gjenoppretelse av fred i Vietnam. — Opprop fra sentralkomiteen i FNL og PRR. — Uttalelse om den aktuelle situasjonen i Vietnam fra Solkom.

Kjøp Solkom-materiell

Send meg så raskt som mulig pr. postoppkrav:

Gamle FV, spesifiser antall/nr.:

PLAKATER

- ... Ho Chi Minh (A2) a kr. 2,00
- ... Aksjonsplakat (A2) to kvinner a kr. 1,00
- ... Aksjonsplakat (A2) to menn a kr. 1,00
- ... Plakattillegg (1/2 A2) a kr. 0,50
- ... Frigjøringsfondsplakat (A3) a kr. 0,50
- ... V-uka høsten 71 (A3) a kr. 0,50
- ... Kart over Indo-Kina (A2) a kr. 2,00

HEFTER OG BØKER

- ... Solkoms kulturhefte kr. 2,00
- ... Programhefte, kr. 2,00
- ... Propagandaløgnen Hue, kr. 0,50
- ... Vietnams Arbeiderpartis Historie, svensk oversettelse, kr. 7,00
- ... FNLs strategi og taktikk (svensk), kr. 2,00
- ... Laos (svensk), kr. 2,00
- ... Glimpses of US Neo-colonialism II, kr. 5,00
- ... Grunnsirkel om Vietnam, kr. 4,00
- ... Ethnografical Data, bind I, kr. 5,00
- ... Vi kommer at segra (Truong Chinh), kr. 5,00
- ... A criminal war doomed to fail (engelsk), kr. 5,00

- ... Vietnam, Laos, Cambodia 1969-70 (eng.) kr. 5,00
- ... Chemical Warfare (eng.), kr. 5,00
- ... Indochina 1971-72 (eng.), kr. 5,00
- ... The truth about US aggression in Vietnam (eng.), kr. 5,00
- ... South Vietnam on the Road to Victory (gavebok, eng.), kr. 20,00
- ... Fåglarna i Nam Dinh (svensk), av Sara Lidman, kr. 15,00
- ... USA som avtalebryter (med fredsavtale mm.), kr. 5,00

PS ! Bestillinger under kr. 10 betales helst ved frimerker ! Legg også ved frimerker som dekker porto !

SEND BESTILLINGEN TIL
Solkom Boks 71, Kjelsås, Oslo 4.

Navn:

Adr.:

.

Delta i PRR-dagene 6 - 8 juni!

— KREV ANERKJENNELSE AV PRR!

— KREV FRIGIVELSE AV DE POLITISKE FÅNGENE I THIEUS FENGSLER!

— KREV AT USA / THIEU OVERHOLDER FREDSAVTALEN!

Bli med i ei FNL-gruppe!

— MOTT INDOKINESISKE FOLK PÅ DERES EGNE VILKÅR!

— KREV TIL:

Solidaritetskomiteen for Vietnam

Boks 21, Kjetan

Oslo 1

USA SÅN
FRIGI DE POLITISKE FÅNGENE

BRYT MED SAIGON
— ANERKJENN PRR

— FNL-gruppene i Norge er tilslutta Solidaritetskomiteen for Vietnam som aktivt arbeider for støtte til de indokinesiske folkene.

Solidaritetskomiteen er en enhetsfront med folk av ulik partipolitisk tilhørighet og navhengige som støtter de indokinesiske folkene.

— Solidaritetskomiteen støtter aktivt bl.a. »Aksjon Solidaritet Norge — Vietnam» der pengene går vilkårsløst til folkets regjering i Sør-Vietnam, PRR.